

عنوان مقاله:

ارتباط عوامل حقوقی و فناوری با توسعه پایدار در ورزش

محل انتشار:

سومین کنگره ملی دستاوردهای علوم ورزشی و سلامت (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

آزاد بشارتی - دانشگاه رازی کرمانشاه

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش بررسی ارتباط ساختاری-کارکردی بین توسعه حقوقی، مدیریت فناوری و توسعه پایدار به صورت موردی در ورزش بود. روش تحقیق از نوع توصیفی - پیمایشی با رویکرد تحلیل همبستگی میباشد. جامعه آماری شامل افراد آگاه به موضوع پژوهش در سازمانهای ورزشی کشور بود. نمونه آماری به روش هدفمند (قضاوتی) از مدیران و اساتید مدیریت ورزشی دانشگاه ها انتخاب و نظرخواهی شد (174 نفر). ابزار اصلی پژوهش شامل پرسشنامه محقق ساخته براساس مطالعه کتابخانه ای و مصاحبه های ساختارمند بود. روایی محتوایی ابزار از طریق نظر خبرگان (12 نفر)، پایایی آن از طریق ضریب آلفای کرونباخ و روایی سازه از طریق تحلیل عاملی تاییدی ارزیابی و تایید گردید. از روش مدلسازی معادلات ساختاری در محیط نرم افزار اسمارت پیلاس جهت تحلیل داده ها استفاده شد. تحلیل مسیر روابط مستقیم بین متغیرها نشان داد که توسعه حقوقی اثر معنیداری بر مدیریت فناوری (0/685) و توسعه پایدار (0/309) دارد. مدیریت فناوری نیز دارای اثر معنیداری (0/582) بر توسعه پایدار میباشد. در بخش روابط غیر مستقیم، اثر غیر مستقیم توسعه حقوقی با میانجی مدیریت فناوری از اثر مستقیم آن کمتر است، اما اثر غیر مستقیم توسعه حقوقی بر توسعه پایدار و میانجی مدیریت فناوری از اثر مستقیم آن بیشتر است. همچنین اثر غیر مستقیم مدیریت فناوری بر توسعه پایدار از اثر مستقیم آن کمتر است. روابط مستقیم نشان داد که ارتباط ساختاری - کارکردی قابل توجهی بین چهار متغیر مورد بررسی وجود دارد و روابط غیر مستقیم نشان داد که دستیابی به سطح بالاتر از توسعه پایدار نیاز به مداخله و تعدیل اثرات متغیرها توسط متغیرهای میانجی دارد. همچنین برحسب نتایج محیط، توسعه حقوقی نقش پیشایندی و مدیریت فناوری نقش فرایندی و توسعه پایدار نقش پیامدی در کارآمدسازی ورزش دارند.

کلمات کلیدی:

عوامل حقوقی، عوامل فناوری، توسعه پایدار، نظام ورزش.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/979660>

